

Catalunya viu un dels estius més càlids de les darreres dècades

Al nord-est, la Catalunya Central i el Pirineu s'han registrat anomalies de més de 3 °C per damunt de la mitjana climàtica

Gairebé tot el país pateix dèficit de pluges, especialment l'Alt Empordà

La Catalunya Central i el Prepirineu han registrat en alguns punts un dels estius més càlids de les darreres dècades, segons indica el Servei Meteorològic de Catalunya (SMC) a partir de l'anàlisi de les sèries històriques disponibles. En general, l'estació ha resultat seca i càlida a tot el país. A la ciutat de Barcelona ha estat el quart estiu més calorós des de 1913.

Les anomalies més marcades, iguals o superiors a 3 °C, s'han registrat en àrees interiors del nord-est, com el massís del Montseny, l'interior de l'Alt Empordà i punts del Prepirineu oriental. Aquí l'estació es pot qualificar de molt càlida. L'Alt Empordà, a més, ha registrat els dèficits més marcats d'aigua de l'estiu.

En general, la meitat septentrional del territori ha tingut anomalies positives més altes que el sud.

Les anomalies més lleus, per sota d'un grau, s'han observat entre les comarques del Garraf i del Baix Camp, abastant bona part de la Costa Daurada, al prelitoral Sud, Ponent i Pirineu occidental.

L'estiu climatològic va començar amb valors de temperatura relativament baixos, més propis de la primavera. A partir del 25 de juny i fins a finals de mes, una massa d'aire d'origen africà va provocar una onada de calor excepcionalment intensa. Al juliol se'n va registrar una altra, ja més pròpia de les dates estivals, entre el 22 i el 25. A l'agost, en canvi, no hi va haver cap onada de calor, ja que no es van superar els llindars de Situació Meteorològica de Perill (SMP) durant almenys tres dies seguits.

Quart estiu més càlid a Barcelona A l'observatori Fabra de Barcelona, amb dades des de 1913, la temperatura mitjana d'aquest estiu és de 24,1°C, el quart valor més alt de la sèrie, igualat amb els estius de 1947 i 2017. El rècord és l'estiu del 2003 amb molta diferència, amb 26,7°C de temperatura mitjana, seguit pels 24,6°C del 2009 i els 24,2°C del 2015 i 2018.

De les sèries que disposen de dades des de 1950, l'estiu del 2019 ha tingut el tercer valor més alt a Caldes de Montbui (Vallès Oriental), mentre que a Figueres/Cabanes (Alt Empordà), a Girona, a Igualada / Òdena (Anoia) i a Tremp (Pallars Jussà) ha estat el quart valor més alt.

Pel que fa a la pluja, gairebé tot el país, més del 90% de la superfície, ha presentat dèficit. Ha resultat un estiu particularment sec a l'Alt Empordà i a punts localitzats de la Garrotxa, del Bages i del Baix Camp, on s'ha assolit la categoria de molt sec.

Les sèries històriques, amb dades des de 1950, confirmen que l'estiu del 2019 ha resultat singularment sec a

punts del nord-est. Per exemple, a Girona i en el Turó de L'Home/Puig Sesolles (Barcelona) ha estat el segon estiu més sec de la sèrie, mentre que a Vic (Osona) ha estat el tercer estiu més sec

Altres sectors on la precipitació recollida ha estat força inferior a la mitjana són la resta del quadrant nord-est, incloent-hi bona part del Prepirineu oriental, de la Catalunya Central, així com del terç sud del Principat.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/territori/article/11-mediambient/1660743-catalunya-viu-un-dels-estius-mes-calids-de-les-darrer-es-decades.html>